

Redacția, Administrația și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisorile nerăncate nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Rudolf's Moss, Haasenstejn & Vogler
(Gtto Moss), Heinrich Schalek, Alois
Hornig, M. Dukes, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezei, Beckstein Berrut;
în Frankfurt: G. L. Deube; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
ganonă pe o coloană 6 or.
și 80 or. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarife și învoială.
Reclame pe pagina III-a
serie 10 or. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.

Abonamentul pentru Brașov:
La administrația, piața mare
Nr. 22, etajul I: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 or. v. a. sau
15 bani.

Așă abonamentele oară pe
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 32.

Brașov, Sâmbătă 10 (22) Februarie

1890.

Bibliotecile Kulturegyletului.*)

III

Kulturegyletistii acum vedu ei inșiși, că prin parada și larma ce au făcut-o și o facu dîlnic cu „măreța” lor societate, prin tărnicele lingusiri într-o parte, și presiunile fără păreche într-altă parte, pentru a-și câștiga din ce în ce mai mulți aderenți ori a-și supune sub piciorle lor pe cât mai multă lume, — au revoltat în cel mai mare grad totu sentimentul de bună cumpetă și fire în liniștea obicinuită a popoarelor nemaghiare, așa că acele sentimente sunt astăzi, lasă s'o spunem, flacări, și ard, deși înabușit, der ard în piepturile noastre; și decă nu se pot manifesta pe față prin mișcarea, spre pildă, a masselor în demonstrațiuni — le cășunează cel puțin marî greutatea „răspânditorilor de cultură maghiară „națională”.

„Înțelepții” națiunii unguresci par a fi uitat cu totul de adevărul, esperiat de altmîntrelea de dînsii destul, că *actiunea aduce pururea reacțiune*.

Numai atata pare că ar fi înțeles și învățătorii aparatului numit ca multă nedreptate „Kultur-egylet, ér în realitate: *Magyarosító-egylet*, cum s'ar și conveni să se numească, — că Românii, și alături și în aceeași măsură cu dînsii toate celelalte neamuri nemaghiare, sunt atăt de amărîți în sufletele lor pentru năpăstuirile ce le cadu dîlnic pe capu, că ar fi unu lucru absolut zadarnic și o ridiculă risipă de muncă a mai încerca să le câștige inimile; înțelegem aci mai alesu pe frunțașii poporului nostru și inteligența lui, care sciindu cine e și ce vrea Kulturegyletul, din totu sufletul lor și fără nici o șovăire desaprôbă cele puse la cale de dînsul.

*) Urmare din Nr. 29.

Far conșcii despre acestu lucru, și nevenindu-le totuși la socotela ca, căutându înțregă truda lor, se aibă ca rezultat numai unu cumplitu „fiasco”, — și-au întorsu armele într-altă parte și au declarat răboiu acelor pături sociale, le cari lumina n'a străbătutu încă, ori a străbătutu numai în măsură prea de totu mică.

Înțelegem faptul, bătătoru ore-cum la ochi, că școlile și bibliotecile Kulturegyletului sunt pretutindenî în nemijlocită apropiere de poporul de rîndu, ori cel puțin de totu aproape de dînsul.

Copii poporului de rîndu sunt trași de mîneacă în școlile Kulturegyletului; *sufletele copiiloru poporului de rîndu se vîneză prin înțregu lor funcționare*.

Pentru-că, decă copii din clasa inteligentă aru cerceta acele școli, părinții bunî au obicei a întreba pe fii lor, ce au învățat în școlă, și aflându, spre pildă, că ei au făcutu ađi cunoscînță cu cutare idee încornurată maghiară, mîne cu cutare, dînsii combatu deja în germene învățatura falsă din creerul copilului, așa că mlădiță de mîru pădurețu, altu în tăietură în trunchiul tineru alu unu mîru dulce, domesticu, nu prinde, și copii când voru fi marî, nu voru vorbi de cele învățate în școlă ca de nesce lucruri, din cari și-au făcutu credeu, ci ca de ore-cari aducerî aminte despre străduința ce și-o dădea învățătorul ungu, a răsădi în sufletul lui cutare ori cutare idee insuflată de patimă și păgubitoare pentru nemul s'eu.

Dér cine, rogu-te, va combate aceleși învățaturi tendențioase din creerul copilului poporului de rîndu, care elu însuși nu stă, întru ale sciinței, mai presusu de băiatul s'eu de școlă?

Chiar pentru aceea le place

celor dela *Magyarosító*, pardon „Kultur-egylet, să lucreze cu aceste elemente. Și și-au pus școlile aproape de dînsule.

Venători pricepuți.

În Sebișul săsescu, spre pildă, școlă Kulturegyletului e cercetată de vre-o 52 de băieți: doi jidovi, doi unguri, și restul românî; cești din urmă însă totu deopotrivă copii ai omenilor din păturile cele mai de jos ale poporului.

Oamenii cuminți și cinstiți își trimitu și acim băieții lor acolo, unde li-se cuvine să-i trimită, la școlă românească; și numai cei mai găgăuți și nebănuitori și i dau „să mai învețe ceva și unguresce”.

Noi însă nu avem să ne spăriem de acesta, pentru-că în sinul unei populațiuni, care e în stare să dea școlii române *patru-cinci sute de elevi*, și uneori cu multu mai multu, se află de regulă și atata sémă de neblesnici, câtu se dea și celei streine 40—50 de elevi.

Unu simptomu, de care se ne spăriam, cum dîcem, nu e: e bine totuși să fiă însemnatu.

Totu așa cu bibliotecile.

Elementele de pătura de jos a societății sunt trase de mîneacă la dînsule, fii ai poporului necultu și nebănuitoru cum sunt cei ce cetescu dintrênsele; *sufletele fiiloru poporului de jos se vîneză și prin gratuita împrumutare a cărților pentru cetit.*

Bibliotecile odată deschise, bibliotecarii, cari sunt totdeuna învățătorii plătiți ai aceluiași Kulturegylet, au primitu porunca de susu, dela stăpânul lor, ca să caute a atrage la sine câtu se pôte mai mulți indiviđi, se'nțelege dintre Nemaghiari, și să le ofere cărți de cetit, ca pe de-o parte să i „oblige” ore-cum prin „bunetea” dovedită față cu dînsii, pe de altă parte să facă posibilă lățirea în sferă totu mai largă a limbei unguresci, al-

turî de care se va turîșa negreșitu și câte unu sentimentu „patrioticu”. „Faceți Unguri și din pietri” s'au tradusu: Fiă ce dracu voru fi, nu-mai să fiă „Magyar ember”.

Er când trăsesci plătitu de unu stăpân, trebuie să i și cam umbli în ape, decă e ca să i poți fi și mai departe slugă. Acești învățătorî se punu pe lucru și, prindendu de mîneacă pe unulu și pe altulu, îi zîmbescu cu fariseismu și i oferu materialu de cetit; și nici nu se uită d'eu ei, că pe cine chiamă, numai să fiă cineva, pentru-că se pôte raporta în susu, că étă atătia și atătia cetitorî și au sciutu câștiga, făcendu-și, se'nțelege, unu titlu de merit din acesta, ca la timpul s'eu să pôte purta pe spate, pardon pe peptu crucii Kulturegyletului.

Cei cari sunt mai printre omeni, se știesc și ei să-o facă acesta directu, ci își iau anumiți mijlocori, până chiar și pe băieții lor de școlă. Aceștia, naivi și fără să scie ce tacu, pe câți îi întînescu cunoscuti, ori necunoscuti, cu câți potu numai să stea de vorbă, îi agrăescu și le spunu, că ecă colo și colo la școlă ungurescă se capetă cărți de cetit pe nimica, să mîrgă să și cêră și elu.

În Sebișu, spre pildă, acești mici corteși au umblat și umblă până și prin casarme, și ori unde vedu câte unu fecioru mai spalatu și înțelegu, că scie ceva unguresce, îl invită să mîrgă la „könyvtár”-ulu dela școlă ungurescă, că capetă acolo carte de cetit pe nimica.

Er la „könyvtár” apoi, „directorulu” școlii (acesta îi e titlulu: elu e și „directoru” și „corpul profesoralu”), cu totă afabilitatea, de care pôte dispune, te cuprinde și te rógă, că decă mai cunosci câte unu tineru, care ar pofti, apoi să-lu trimiți numai acolo, căci ei

FOILETONULU „GAZETEI TRANSILVANIEI”.

(21)

LINIȘTEA CASEI.

Romanu, de I. C. Panțu.

Olga se irită, auzindu aceste vorbe.

„Tata a dîsu de Veta?”

„Da, coconiță, și eu eram atăt de veselă, ba am spus și lui Ionescu, învățătorului, și elu mi-a dîsu, că nu se pôte, deorece Vladu e prea învățat. Așa d'eu, coconiță. Pe deo parte mi-a părutu bine, că și învățătorul vede, că Vladu e învățat, dér pe de altă parte mă gândiam, că totu n'ar fi réu așa ceva ca să-lu am împrejurul meu.”

„Eu nu-lu înțelegu pe tata”, gândi în sine Olga. „Va fi glumitu tata, căci ce ar puté face Vladu aici?” dîse cătră Smaranda.

„Apoi cum nu, coconiță! Ar lua pogone și s'ar pune și dascăl peste băieți, căci am auzitu, că Ionescu nu mai stă mult pe aci.”

„Asta nu se pôte, lele Smarando. Vladu are învățatură mai multă decăt se cere pentru unu sat.”

„Mi pare bine, coconiță dragă, că și d-ta dîci totu astfelu, dér uite, învățătorul are destui bani, are și pogonele lui, și este bine vedutu.”

„Ei, lele Smarando!” grăi Olga clătînu din capu.

„Da, coconiță... ce folosu de învățatură, decă n'are bani? Și acum, când a plecatu, a luat cu cinci poli dela Ionescu, căci elu n'a avutu nimic, cu totă învățatură lui.”

Olga se mișcă când auzi, că Vladu s'a împrumutat la învățătorul Ionescu.

„Da, coconiță! Ce crede elu, că are să facă vre-o ispravă la orașu? Elu este totu băiatu de sătenu, și n'are să-lu bage boeri în sémă, și apoi la orașu sunt lucrurile altfelu de cum sunt la sat... Dér fără glumă, coconiță, nu țî-a spus D-tale nimic?”

„Ce să-mi spună?” întrebă domol Olga.

„Nu țî-a spus unde merge, nu țî-a spus de ce e posomoritu, nu țî-a spus nimic?”

„Nu, lele Smarando, elu n'a venit pe la mine!”

„Vai, coconiță! Mi-s'a isbânditu visul de ađi nopte, tocmai așa am visatu. Ba ceva mai réu. Nu sciu ce să mai credu, căci tare îngrijată sunt de Vladu. Par-că nici-odată n'am rămasu cu inima rea ca acum, când a plecatu, așa încăt nu mai sunt ca înainte. Decă mergu la câte cineva să stau de vorbă, mi se urăse; decă mă întîlesc cu vr'o prietină și mă întrebă de Vladu, imi vine să plângu, așa că eu sunt totu pe drumuri și nicăiri unde mă duc nu mă simt bine. Numai la învățătorul, Dumnezeu să-i dea bine, mă mai mîngăiu.”

Olga era atăt de mișcată la vorbele mamei lui Vladu, încăt nu s'a pututu opri d'a nu plânge. Scose

din buzunar 20 de lei și i dădu bieteii femeii, care plecă îndată umplându-i mîna de sărutări și de lacrimi.

„Așa-i în lume”, dîse Olga în sine și eșindu din iatacu merse în cealaltă odaia, căci o chemase mamă-sa. „Așa este în lume”, repetă ea în sine ștergîndu-se la ochi.

XV.

Erau cu toții după masă.

„Bine, Olgo, să mînănci tu atăt de puținu, nu te înțelegu de locul locului; până acum mîncai totdeuna cu poftă mare și deodată te vedu așa de schimbată!”

„De, mamă, sciu eu, ce să dîci! Așa-i omul căte-odată, face câte ceva fără să scie de ce face și totuși are unu motivu, care îl silcesce a fi astfelu. Așa și eu astăzi n'am mîncatu ca mai înainte și asta nu-i lucru nou la mine; cu tôte că eu nu sciu de ce sunt astfelu, dér imi gândesc în mine, că trebuie să fiă ceva. N'am poftă de mîncare, și de ce să-mi facu silă, la ce să mînăncu mai multu decăt imi cere inima.”

„Nu-i așa, dragă Olgo. Trebuie să ai ceva pe sufletu, tu trebuie să scii de ce ai ajuns așa, și mă miru, că tacî în tine și nu spui nimic.”

„Aș, mamă”, grăi Olga veselă, „n'am nimic, da chiar nimic, din contră mă simt foarte bine.”

„Ce să aibă, Marișo? Tu ești de totu curiosă.

dau ori și cui cărți de cetitū pe nimica.

Stai înmărmurit în fața unei atături de nemărginite „bunătăți.“ Căutându prin indexul, unde sunt notați cetitorii dai totu peste nume de omenī necunoscuți prin publicul din orașu, băiețandri de pe ici-colea, nici unū omū de ore-care seriositate. Și frunzărindū indexul cu numele cărților, nu dai de nici o cărticică nemaghiară, cu tôte că Nemaghiari suntū aceia, pentru cari suntū menite, ei totu produse ale literaturii unguresci: puține romane, novele, poesii, apoi puține scrieri economice și mai alesu apoi istorice, întocmite de scriitori la Hundsdoerfer, modern Hunsfalvi, et Comp. alcătuitoiri de istoriă vestitū de „măgulitoare“ mai alesu pentru noi Români.

La astfel de cetaniă te invită mărinosimii simbriași ai Kultur-egyletului prin micii lorū agenți de a doua mână, „propovăduitoiri ai culturii unguresci.“

Dacă amū adusū înainte casul cu băeții de școlă, se nu credă cineva, că suntemū nisce omenī atātu de spărioși, ca se nefacemū nălucă din totă tufa și se vedemū într'ensii nu sciu ce felū de primejdioși micī „corteși“, ori „agenți“, precum Tisza veduse odinioră în deputații noștri naționali nisce primejdioși „sobolī“, — nu, vorbă se fiă, ei a am făcut'o voindū numai a scote dintr'ensulū convenita învățatură.

Faptulū acesta adevă, pară elū ori și câtū de nevrednicū de a fi luatū în socotelă, cuprinde în sine totuși ceva, ce nu ar trebui trecutū cu vederea: *elū ne dovedește în modū neîndoiosū: că omenii aceștia s'au pusū cu totă hotărîrea pe lucru!*

Dacă și-au perdatū nădejdea de a mai pute căștiga pentru sineși ori supune măcarū clasele mai deștepte ale naționalităților: s'au datū și se dau pe lângă plebea de rëndū, și cu acēsta vreau se facă oșșicare ispravă.

Că intrucātu le va succede acēsta și intrucātu nu, nu ne-amū pusū de gândū a cerceta; deocamdată ne mărginimū numai a constata și a arăta fraților noștri Români, cu degetulū, asupra activității celorū ce au pornitū gona asupra noastră, și le dīcemū cu o cale: Josū odată cu înfiorătorea nepăsare, de care parū a fi cuprinși cei mai mulți ai noștri: în lături

cu părerile, cari pe mulți îi facū se dīcă; las', totū nu au se ne potă strica; deschideți-vē inimile și luați într'ansele cuvenita dosă de însuflețire și zelū la muncă, și învățați ce e de învățatū chiar dela hotărîții noștri gonaci, și luați pildă întru câtū e de luatū chiar dela dēnsii.

Furtuna cade asupra noastră din tôte direcțiile posibile, ne isbesce din susū, din josū, din drepta, din stānga, din față și din dosū: carne de terū și oșe de oțelū ar trebui se fimū, pentru-ca se putemū suporta până la sfērșitū greutatea loviturilorū.

Nu ar fi ore cu minte se ne punemū și noi în mișcare, se jertfimū și noi câte o parte din vremea, din avutulū și din puterile noastre, pentru a opune în fața forței dușmane atacătore o altă forță de apărare?

Căci nu e acēsta nici pentru noi ceva absolutū imposibilū.

Tu care ai, spre pildă, mai multă bunăvoință, ca mijloce materiale de jertfitū, pune-te în fruntea mișcării, împarte înțelepțesce sfaturī, încuragează, îndemnă; tu de dincolo, care ai puțința de a jertfi și din bunulū tēu o parte, nu sta rece la activitatea și îndemnulū celui dintāiu, ei dā'i mână de ajutorū precātu îți iartā puterile; alū treilea așa, alū patrulea așa: și atunci nu se va mai pute nimenī plānge, că suntemū nepăsătorī și reci; ēr trezirea și munca noastră va fi apă vērșată în flacările focului dușmanilorū noștri, căroro le va insufla respectū și îngrijirī, și dacă nu le va zădărnici chiar de totū lucrarea lorū, li-o va îngreuna celū puținū în modū simțitorū.

DIN AFARĂ.

Diarele rusesci, conjurațiunea bulgară și Austro-Ungaria.

Fiasculū, ce l'a făcutū conjurațiunea bulgară în Sofia, dā prilejū foilorū rusesci a aduce faptele petrecute în combinațiune cu politica Austro-Ungariei. Câteva dintre foile rusesci se silesce a arăta adevă, că celū mai nou complotū bulgarū este făuritū chiar în Austro-Ungaria. Suposițiunile acestea suntū susținute mai alesū de „Grajdanin“ și „Moskovskja Vjedomosti“. Cea dintāiu numesce păcălitura conjurațiilor „unū de-sastru ce l'a suferitū Austro-Ungaria în peninsula balcanică“, mai alesū pentru aceea, că Panița „e celū mai mare duș-

manū alū Rusiei“. Întru aceea „Grajdanin“ apoi își pune întrebarea: „Că decă inimicii declarați ai Rusiei s'ar întorce de cătră Coburgulū, cine ar mai sta pe lângă elū?“ Cealaltă fōiă însă vestesce, că „în Bulgaria domnesce o adevărată anarhiă“. Faptulū acesta apare destulū de evidentū, dīce „Moskovskja Vjedomosti“ din însăși conjurațiunea, ēr anarhia acēsta apasă greu pe consciința acelorū puteri, cari aprobā ilegalitatea din Bulgaria. În privința acēsta, „Rusia este curată de orice participare la pēcatū.“

De altă parte „Corr. del Est“ asigură, că în cercurile parlamentare maghiare totū mai multū se dā pe față dorința, ca la cea mai de aproape convocare a delegațiilor, contele Kalnoky se iasă din reserva sa de până acum și se facă pașii necesari pentru recunoscerea principelui Ferdinandū.

Anglia și Portugalia.

Se scie, că guvernulū englesū a depusū pe biuroulū camerei englese tôte actele privitoare la conflictulū cu Portugalia. Actele acestea ar avē se lămurēscă pe deplin starea adevărată a lucrurilor și se justifice atitudinea lordului Salisbury în acēsta importantă afacere. Conformū actelorū acestora, cabinetulū englesū s'a purtatū în celū mai amicalū modū, în timpū de unū anū și jumētate, față de Portugalia, și totū meru i-a făcutū observări binevoitōre, cari însă au fostū desconsiderate în Lissabona; ba într'unū rëndū guvernulū portagesū i-a răspunsū lordului Salisbury cu disprețū, că e pagubă de vreme pierdută pentru tocmeli, fiind-că Portugalia nu se va abate dela politica ei din Africa sudică. Salisbury însă nici chiar după acestea n'a ruptū tractările, ei le-a continuatū și mai departe inoștindu-le de observări binevoitōre. Când a auditū însă, că ce-tele portagese din Africa au vātāmatū stēgulū englesū, Salisbury a pāsītū pe tērēmulū de acțiune folosindu-se, după cum dīce elū, de mijloce extreme chiar în interesulū Portugaliei. Astfelū a gânditū elū se facă posibilă o retragere a Portugaliei dela politica sa, lucru pe care opinia publică portagesă nu l'ar fi suferitū, decă nu ar fi fostū supusă la cele mai mari presiuni. Salisbury deci a ajunsū se fiă aprobatū în purtarea sa în acēsta cestiune chiar și de opoziția din cameră, pentru-că însuși Gladstone i-ar fi dīsū: „După părerea mea ai avutū causă se te amesteci, ēr decă odată ai avutū causă, a fostū bine, decă amesteculū s'a întēplatū mai energicū.“

Portagesii însă nu raționēză totū astfelū, căci în țera lorū încă nici acum n'au încetatū demonstrațiile și protestele, precum se pare îndreptățite, în potri-va

atitudinei dușmānoșe a Angliei; mai alesū o facū acēsta republicanii, cari folosescū ocaziunea pentru a agita în contra monarhiei.

„Times“ și conjurațiunea bulgară.

Diarulū „Times“ ocupādu-se de conjurațiunea bulgară, dīce, că femeia lui Panița s'a rugatū de agenții diplomatice din Sofia, ca se mijlocească a fi tratatū mai umanū bărbatulū sēu întemnițatū. Nevasta lui Panița s'a plānsū, că bărbatulū sēu este rēu tractatū în arestū și se teme, că va fi osinditū și executatū fără de-a mai fi pertractatū cauza lui. Afacerea lui Panița însă tocmai acum se pertractēză la judecătoria penală și decă ilū vorū judeca, va fi condamnatū la mōrte. Corespondentulū lui „Times“ este informatū din isvorū sigurū, că Panița a mărturisitū totū. Elū a negatū, ce-i dreptū, c'ar fi vrutū se omōre pe principele, dēr a mărturisitū, că a vrutū se delature dela guvernū pe principele, câtū și pe Stambulov. Intențiunea sa de ucidere o negā însă numai în ce privește pe principele, dēr o negā hotărītū: ēr ce privește pe Stambulov, negarea lui e mai puținū hotărītă. Privitorū la celū din urmă dīce, că intențiunile sale suntū motivate, deōrece Stambulov și-a însușitū o adevărată dictatură asupra Bulgariei, și că guvernarea sa duce la ruină țera. „Times“ crede, că conjurațiunea lui Panița stā în strinsă legătură cu călătoria ministrului de esterne alū Muntenegrului la Belgradū.

„Pol. Corr.“ într'unulū din numerii sēi mai noi, desminte printr'o telegramă din Sofia scirea, că soția lui Panița s'ar fi plānsū în contra tractărei bărbatulū sēu din arestū. Femeia lui Panița, dīce numita fōiă, n'a făcutū nici unū pasū la agenții diplomatice din Sofia, fiind-că nici n'ar avē causă pentru acēsta, de orece Panița e tractatū fōrte umanū. Scirea despre rēulū tratamentū se dīce, că s'ar fi făuritū în afară din Bulgaria, ceea ce se vede și de-acolo, că legea penală bulgară, chiar și în afacerile strictū militare, nu permite, ca astfel de cause se se pertracteze în secretū, ei numai în publicū.

Contele de Hartenau și Principele Bulgariei.

Precum aflā „Times“ dela corespondentulū sēu din Sofia, contele Hartenau (fostulū principe bulgarū, Alecsandru de Battenberg) a adrestū o telegramă și o scrisōre cătră principele bulgarū Ferdinandū, în care ilū felicită pentru descoperirea complotului și protestēză în contra amestecului numelui sēu în afacere. Elū a ruptū ori-ce legătură cu trecutulū și consideră situațiunea sa de aci ca durabilă.

Se scie, că Panița era unū mare adeptū alū principelui de Battenberg și

cu ingrirea ta despre Olga. Nu sciu ce totū veđi la ea, căci eu nu vedū nimicū . . . nici o schimbare.“

„Da, mamă. . . tata are dreptate.“

Cocōna Marița nu o mai scāpa pe fiā-sa din ochi, ei într'una se uita la ea, la trāsurile feței și doria seși esplice din fața ei aceea ce simția ea și ce trebuia se se petrecă în sufletulū ei.

„Tată, se te întrebū unū lucru.“

„Intrēbā-mē, Olgo.“

„Am vorbitū în zilele astea cu lelea Smaranda, cu mama lui Vladū, și între altele mī-a spusū, că d-ta i-ai amintitū ceva și despre însurătorea fiu-sēu?“

„Eu?“

„Da, așa mī-a spusū lelea Smaranda.“

„Pōte în trecētū; nu mī aducū bine aminte.“

„Ți-ei fi uitatū, dēr așa este. D-ta ai dīsū cătră sērmana femeia, că ar fi bine decă Vladū ar fi însuratū.“

„Adevēratū! Ei, și ce, n'am dīsū bine? Bine am dīsū, și și acum o spunū, că n'ar fi rēu ca Vladū se se însōre!“

„Așa este, dēr d-ta i-ai spusū și de o fată!“

„Eu? nu!“ grāi Mitică și se uita cu nisce ochi mari la fiā-sa.

„Ba da, tatā, adu'ți aminte; și-ai spusū de o fată, i-ai spusū de Veta, de servitōrea noastră!“

„Cocōna Marița facū nisce ochi mari.“

„Cui i-am spusū, lui Vladū?“

„Ba nu, tatā, i-ai spusū lelei Smarandei!“

„Da... prea adevēratū... însă am glumitū!“ grāi Mitică, ștergēnduși sudorile de pe frunte.

„Ce totū ai tu cu Veta? Nici se fiā din familia noastră! Asta acum o audū. Va se dīcă de aceea fi dīceai lui Vladū de însurătore, va se dīcă te gādeai la Veta?... Ce atāta vorbă pentru scārbāria aia de fată, pentru desmātata aia, careși alērgă ochii după toți logofeții!“

Mitică se uitā cruntū la nevastā-sa.

„Fiā, tatā, că totū nu te credeamū atātu de rēutācijasū!“

„Cum rēutācijasū?“

„Apoi, uite așa! Este Vladū pentru o servitōre ca Veta? Vladū cu sciința lui...!“

„Ce totū Vladū“, începū Mitică mai aspru, „Vlad este cam obrasnicū. Auđi acolo, eu am glumitū și elū seși permitā astfelū de obrāzniciū față de mine, elū, care a trāitū în casa mea, l'am ținutū cu de tōte și la o glumă a mea se îndrāsnescā se-mī răspundā așa de îngānfatū. Se dīcă elū, că nu se însōrā, se dīcă elū așa de hotărītū și de māndru, că nici pentru gustulū meu și nici pentru gustulū nimēnuia nu se însōrā. Auđi acolo obrāzniciū!“

„Apoi cum, tatā, cum vrēi adevă se se însōre pentru gustulū d-tale?... Apoi decă l'ai ținutū în casa noastră, se fi dreptū, l'ai ținutū ca se dea instrucțiā lui Nicu. Nu l'ai ținutū pentru-că elū te-ar fi rugatū. Și apoi chiar așa se fiā, chiar se-i fi făcutū unū aju-

torū, trebuie acum se ilū ceri inapoi într'unū astfelū de chipū?“

„Da“, dīse Mitică jucādu-se cu degetele pe masă.

„Și-apoi cu Veta?“

„Am glumitū!“ grāi Mitică ridēndū. „Și-apoi voi ați cređutū?“

„Da, amū cređutū“, adause Marița.

„Apoi de, ce se faci, când n'ai de lucru. Am dīsū și eu unū cuvētū de trecere de vreme.“

„Nu'i vorbă, pōte, unde veđi și unde ț-a spusū totă lumea, că Veta sēmēnā cu tine“, dīse Marița cu rēutate.

Mitică își mușcă unghia dela degetulū celū mare și se uita în josū.

„Eu nu vē mai înțelegū!“ grāi elū în fine.

„Pōte“, dīse Marița, „pōte, căci veđi, suntū în lume împrejurări, când de multe-ori cineva iubesce, sēu ca se dīcă altfelū, când cineva ține la o persōnă mai multū ca la fiulū-sēu? Suntū casuri...“

„Ce casuri?“ întrebā Mitică trecēduși mânăle repede prin pērū.

„Nici unū casū, tatā, dēr veđi așa-i omulū... fără se scie de ce, câte-odată ilū prinde slābiciunea de o persōnă și apoi ilū apucā dārnicia și e în stare seși golēscā punga, când îi vine câte-unū caprițū... Așa ai făcutū și d-ta!“

„Cum, adevă vrēi se dīci... vrēi se dīci de Iorgu?“

„De, tatā, și de Iorgu!“

(Va urma.)

se vorbă după descoperirea complotului, că Panița avea de gând să facă a se reintorțe în Bulgaria principele de Battemberg.

O isbândă a guvernului bulgar.

Precum am fost anunțată, în una din ședințele patriarhatului ecumenic s'a ales de metropolit al Filipopolei Fotiu. Patriarhatul a invitat pe guvernul din Sofia să-i notifice, că are destulă încredere în persoana lui Fotiu. Acestei împrejurări i-se atribuie și un colorit politic, considerându-se ca un succes al guvernului bulgar. Acesta e adevăratul pas de pertractare mai serioasă între patriarhat și guvernul Stambuloff, căci patriarhatul dorește, ca instalarea noului metropolit să o facă cu consimțământul actualului guvern. Fostul metropolit fusese delaturat din scaunul din Filipopoli din cauză, că venise în neînțelegere cu guvernul și tot-odată nu arăta destulă obediență patriarhatului. Noul episcop a fost prezentat principelui prin ministrul de culte Stransky.

SCRILE DILEI.

Parastas pentru fericitul Popasu. Duminecă în 11 Fauru se va oficia în biserica Sf. Nicolae din locu (Scheiu), din incidentul aniversării morții neuitatului episcop al Caransebeșului Ioan Popasu, un parastas.

Defraudare. „Pesti Hirlap“ află din Timișoara, că comisia disciplinară, sub președinția fișpanului, a destituit din post și a dat judecății pe protofișcalul onorariu al comitatului Timiș, Anton Kostyal, fost președinte al camerei advocaților, pentru defraudare de bani orfanali.

Persecuțiune. Aceeși comisie a suspendat din postul său pe fișgăbirul Răcașului, Constantin Lazaru, imputându-i-se „abusuri“ la folosirea cailor și cărutei de poște, „neregularitate“ în administrarea banilor, „agitațiuni naționaliste“ și că nu e „om de încredere.“

Aceste două din urmă imputări explică totul: fișgăbirul Constantin Lazaru, precum se vede, n'a vrut să se facă uneltă ungerescă în contra poporului român din fișgăbiriatul său și deci pentru dușmanii nelmului românesc densusul nu era om de încredere.

Post pentru medic de cercu. În „Gross Beckereker Wochenblatt“ se publică concurs pentru ocuparea unui post de medic cercual pentru comuna curată românească Toracul mare și Toracul mic, cu reședința în Toracul mare, (comit. Torontal). Salarul: dela ambele comune 700 fl. apoi visita de zi 50 cr., visita de noapte 1 fl. Concurenții au să dovedescă, că posedă limba maghiară și germană în vorbire și scriere, era pe cea română numai în vorbire. A se adresa până la ultima Februarie n. c. la protopretorele cercual Bakalovich în Nagy Beckerek. În interesul acestor comune curate românești ar fi foarte de dorit, ca să concureze și Români. Acesta este și dorița Românilor de acolo, despre cari ni-se comunică, că sunt dispuși a lucra din toate puterile pentru reușirea candidatului român.

Portretul lui Ioan Huniade în Panciovia. Ministrul de culte și instrucțiune publică cinstise în zilele trecute comunei Panciova portretul lui Ioan Huniade, lucrat în mărime naturală. Portretul s'a desvilită sărbătorește în adunarea reprezentanței sub conducerea comitelui suprem, er ministrului s'a luat hotărârea să i-se trimită o adresă de mulțamire.

Spusu-s'a Ungurilor din reprezentanță, că Ioan Huniade a fost Român?

Pentru ce? Astăzi a fost citat Dumitru Lebu la poliția, ca să plătescă pentru ședere sa în spital în urma bățăilor și torturilor ce le-a suferit dela frații Ilescu, amenințat fiind chiar cu execuțiune. Acestă pretențiune a administrațiunii spitalului e cu atât mai ciudată, cu cât știut este, că cheltuelile spitalului le plătesc cei vinovați, și că Dumitru Lebu nici azi încă nu este în stare a munci, ca să plătescă asemenea cheltueli. Pentru ce der e șicanat omul? Pentru ce administrațiunea spitalului nu așteptă sfârșitul pertractării procesului? Vom vedea.

Foc. În Moșna a ars șura unui econom, pricinuindu-i-se o pagubă de 380 fl., din cari 200 asigurați. În Nețușu trei economi au suferit prin foc o pagubă de 710 fl., din cari numai 100 fl. asigurați.

Aventură cu lupi. Un Român, care se întorcea pe jos din Poiana-sărată la Brețoi, fu urmărit de doi lupi. Omul se sui într'un arin, împrejurul cărui se opriră lupii și stătură acolo 3 ore, până ce s'apropiară călătorii, dinaintea cărora fugiră lupii.

Bola de gură și de unghii în Clușiu și în comitatul Cojocnei încetându a mai băntui între vite, orașul și comitatul au fost libere de sub oprire.

Contele Hartenau. Contele de Hartenau, fostul principe bulgar, petrece totu în Viena. Densusul a făcut vizită celor mai însemnate persoane din Viena, a vizitat pe archiducele Ludovic și a fost oșpele archiducelui Wilhelm. Cu ministrul de externe, cont. Kalnoky, s'a întreținut mai multă timp.

Viță lungă. În ziua de 21 Ianuarie a. c. a încetat din viață femeia Maria Munteanu, văduvă din comuna Lupesci, județul Covurlui (în România) în vârstă de aproape 120 ani.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Beiuș, 18 Februarie 1890.

Balul casinei române din Beiuș. După cum se anunțase deja și în colonele prețuitei „Gaz. Trans.“, Casina română și-a ținut la 15 Fauru a. c. îndatinatul bal anual, numit altcum și „balul de elită“ din Beiuș.

Publicu numeros, între cari și mulți streini. Animația era la culme. Cuadrul și Romana s'au jucat de 40 părech, er la miezul nopții bravul nostru tineret, anume 11 tineri bine costumați au executat cu multă precisiune și destertitate jocurile naționale, „Călușerul“, „Bătuta“ și „Hora Sinaei“, însoțiți fiind după fiș-care figură de aplausele frenetice ale celor prezenți.

Intre cei prezenți am avut onore a vedea pe d-nele: Irina Antal, Ana Belényesi, Ana Bogdan (Criscior), N. Dringou, Ana Cașolțianu, D-na Fabricius (Mehadia), Hermina Ignatu, Iulișca Jakó, Maria Andrei, N. Kovatsik, Rosalia Mureșianu, D-na Pap (Chebești), D-na Simai, Elena Vaida (Husășu), Ana Zebutsik, și altele; dintre d-gore: Maria, Florica și Silvia Antal, Ana Bogdan (Criscior), Maria Buder, Eugenia Cornea (Rapsig), Luisa Cașolțianu, Antonia Csomor, Elena Dringou, Fani Köhler, Elena Indreiu, Alice Loy, Maria Kovatsik, Florica Pap (Chebești), Marica Simai, Emma Stighéz (Mehadia), Maria Zelentsik și altele, ale căror nume n'am onore a-le cunoșce. Petrecerea a durat până dimineața la 6 ore, când apoi fiș-care ne-am reintors la ale noastre, ducându cu noi cele mai plăcute suvenir.

Spectator.

De lângă Bellu, (com. Solnoc-Dobeca) Februarie 1890.

St. D-le Redactor! Védându, că nu v'a raportat nimeni despre sinodul

tractului S. Mărgitei, ținut a 3-a și de Crăciun în Măluț, afl de trebuință a vă comunica următoarele:

Protopopul acestui tract e d-l Alexandru Bene, parochul Minthiului Gherlei, fost profesor la institutul preparandial confesional, — un bărbat harnic. Preoții tractului sunt mai toți din generația nouă.

Sinodul s'a început ca de obicei cu serviciul divin, după care d-l protopop, ca președinte, deschidându ședința, constată, că 2 preoți din tract sunt absenți. După ce aceștia absentează acum a doua oră, membrii se declară pentru pedepsirea lor cu 2 fl. în folosul înființării bibliotecii tractuale, dacă nu-și vor pute dovedi cauza absenței lor cu motive plausible.

Preotul dela Petrihaza, A. Pop, pledă pentru a se face propunere în întreg diecesa pentru formarea unui nou fond viduo-orfanal, căci acestu de acum nu e corăspundător față cu starea deplorabilă a miserelor văduve preotese și orfan. O văduvă preotésă în această diecesă (a Gherlei) primesce totu numai suma de 20 fl. v. a. pensă anuală, pe când chiar și văduva unui învățător primesce câte 70—80 florini. Propunerea acestă a dat nascere unei discuțiuni forte întinse, intime și căldurose între preoții tractului, din care de sine s'a ivit și întrebarea privitoare la starea fondului viduo-orfanal diecesan. Răspunsul ce ni l'am dat la această întrebare, durere, nici decum n'a fost multămitor.

Cestiunea ameliorării stării materiale a clerului de mir încă ar trebui să se rezolve cât de îngrabă, căci numai astfel va pute sta clerul nostru „pururea la pază“. Vedem, cât de grea este misiunea și cât de mare este responsabilitatea preoților noștri, vedem, că nu e număr din diarele noastre, în care să nu fiă cercetați preoții români despre misiunea lor religioasă și națională. Tocmai de aceea, ar trebui să se facă pași de a se da clerului nostru posibilitatea, de a corăspunde mai cu ușurință inaltei lor misiuni, er acestă se va ajunge prin îmbunătățirea stării lor materiale.

S'a fixat ca temă pentru sinodul următor: despre temperanța băturilor spirituose la poporul nostru, prelucrată instructiv pentru preoți. Sinodul viitor s'a decis să se țin în Ciaba la părintele Pavelu Salvanu.

După închiderea ședinței, d-l protopop a botezat pe un fiu al preotului local Gavrilă Petri, după care act s'a dat prânđu, la care s'au ținut și toastele îndatinate la asemeni ocașii.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul biurolui de corosp. din Pesta.)

Berlinu, 21 Februarie. Resultatul alegerii în Berlin însemnează un puternic regres al conservatorilor, o însemnată creștere a democraților sociali și un armistițiu al liberalilor. În Hamburg au fost aleși trei democrați sociali.

Sofia, 21 Februarie. Guvernul rus cere să i-se plătescă de către Bulgaria restanța de 8 milioane din cheltuelile de ocupațiune.

DIVERSE.

Regina Natalia la un bal în Belgrad. De multu nu s'a mai auzit despre regina Natalia, care cu tote că petrece încă în Belgrad, ea trăsce acolo o viață foarte retrasă, încunjurându societățile și ocupându-se numai de viitorul ei și al fiului său, regelui Alexandru. Intr'una din serile trecute însă, ea a fost înduplecată să participe la un bal, ce l'a dat societatea vânătorilor al cărei președinte este generalul Lesjanin. Când a intrat regina în sala unde se danța, președintele balului și întregu comitetul

arangiatoru o aștepta la intrarea în sală musica încep să cânte imnul sărbesc și întregu publicul erupe în strigăte de bucurie și aplause ne mai sfărșite. După intrarea ei în sala de danț, regina Natalia convorbi cu aprupe tote persoanele, fără deosebire de secș, câte avură îndrăsnela să-i adreseze câte o vorbă. Când a părăsit regina balul, sentimentele de simpatie ale publicului se manifestară erăși în strigăte și aplause nesfărșite.

O lecțiune bună. Junele principe al coronei Italiei, Victor Emanuel, fiul regelui Umberto, primesce în tote zile înainte de amăzi instrucțiunea profesorilor lui în diferitele ramuri ale științelor. Pe masa studiilor se află un orologiu în forma celor obișnuite la călătorii, care servă spre a indica fiș-cărui profesor timpul când are să se retragă, cedându locul succesorului său. Intr'o zi, principele coronei luânduși lecțiunea în arta militară, nu-i părea subiectul nicidecum interesant și pe când d-l Capuari, profesorul său, însemna pe o chartă planul campaniei cu nise mic stegulețe colorate, Junele principe se folosi de ocașie spre a împinge cu degetul său minutarul orologiu înainte. Profesorul observase această manoperă, der nu dișe nimic, ci continuă lecțiunea dicându: „In strategiă există diferite stratageme, din care unele sunt pe deplin onorabile, der altele nu, deși pot contribui și ele la scopu de a scăpa de o pozițiune dificilă seu penibilă, de care un generalu scrupulos și conșciențios însă desprețuesce a se servi.“ Victor Emanuel se roși și când curându după această profesorul era să se retragă, lă rețin dicându-i: „Te rog, domnule, ora lecțiunii n'a trecut încă, orologiu este cu două-deci de minute înainte.“

Un credincios al lui Napoleon al III-lea a murit în Ronen în zilele trecute. El se numia Charles Thorel, și își câștigase simpatiile împăratului prin aceea, că i-a ajutat să scape din prisora dela Ham. Thorel așteptă pe împăratul c'o birjă la ușa arestului și după ce îi succese lui Napoleon a se urca în ea, și-a luat drumul spre hotarele Belgiei. Când apoi mai târziu Napoleon a devenit împărat, dreptu recunoștință pentru serviciile sale l'a numit cavaler al ordinului de onore.

Copil cu trei ochi a născut o femeie dintr'o familiă muncitoare în localitatea Zawisc din Silesia superioară.

Cursul pieței Brașov

din 21 Februarie st. n. 1890.

Bancnote românești Comp.	9.27	Vend.	9.29
Argint românesc	9.23		9.26
Napoleon-d'ori	9.39		9.42
Lire turcesc	10.60		10.65
Imperial	9.61		9.66
Galbin	5.48		5.53
Scris. fonc. „Albina“ 6 ¹ / ₂			
„Albina“ 5 ¹ / ₂			
Ruble rusești	1.27		1.28
Mărc germane	5.790		58.10
Discountul 6—8 ¹ / ₂ pe an.			

Cursul la bursa de Viena

din 20 Februarie st. n. 1890.

Renta de aur 4 ¹ / ₂	103.40
Renta de hărtă 5 ¹ / ₂	99.45
Imprumutul cailor ferate ungare	
aur	116.60
dto argint	95.50
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	—
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	113.60
Bonuri rurale ungare	88.60
Bonuri croato-slavone	—
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresc	100.50
Imprumutul cu premiul ungeresc	137.75
Losurile pentru regularea Tisei și Sghedinului	127.75
Renta de hărtă austriacă	88.70
Renta de argint austriacă	88.75
Renta de aur austriacă	110.45
Losuri din 1860	140.25
Acțiunile băncii austro-ungare	933.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	351.50
Acțiunile băncii de credit aust.	322.—
Galbin împărătesc	5.57
Napoleon-d'ori	9.41
Mărc 100 imp. germane	58.06
Londra 10 Livres sterlinge	118.80

Editor și Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

CONVOCARE.

Domnii membri ai asociațiunii de anticipațiune și creditu „Hătegană” se invită a participa la

a II-a ADUNARE GENERALĂ,

ce se va ține la 22 Martie 1890 st. n. la 10 ore înainte de amăzi în localitatea institutului în Hațegü.

Obiectele de pertractatü suntü:

1. Alegerea unui președinte, unui vice-președinte, 2 secretari și 2 scrutinători.
2. Raportulü directorului și alü consiliului de supraveghiare de pe anulü 1889, cum și propunerile acestora și decidera asupra lorü.
3. Hotăräre asupra părților fundamentali: No. 109 cedatä de Gavrilä Moșu lui Alesandru Rimbașü, ér Nr. 254 de Iosif Lajes minorenei Viorica Inocenția Serafinü, reprezentatä prin tatälü seu Alesandru Serafinü.
4. Alegerea unui avocatü.
5. Satorirea bugetului pe anulü 1890.
6. Satorirea taxei de inscriere pentru membrii noi de pe anulü 1890.
7. Alegerea unui directorü, in urma abdicerei fostului directorü, cu inceputulü dela proxima adunare generalä ținendä.
8. Dispozițiunü pentru verificarea protocolului.

In casü, decä la adunarea generalä n'arü participa membri de ajunsü spre a puté aduce concluse valide, se va ține altä adunare in 31 Martie 1890 st. n. la 10 ore ante-amăzi in localulü institutului, când fără privire la numärlü celorü presentü se va decidera asupra obiectelorü puse la ordinea țilei.

Pänä la 31 Decemvre 1889 asociațiunea a avutü acțiunü ä 50 fl. de totü plätite 232	11,600 fl.
acțiunü parțialü plätite	971 „
acțiunü neplätite nici o ratä	— „
	in sumä 12,571 fl.

Din ședința consiliului administrativü a asociațiunii de anticipațiune și creditu „Hătegană” in Hațegü ținutä la 17 Februarie 1890.

Michailü Bontescu,
directori.

Ioane Tocaciü,
secretari.

ABONAMENTE

la „GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețulü abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunü	3 fl. —
Pe șese lunü	6 fl. —
Pe unü anü	12 fl. —

Pentru România și străinätate:

Pe trei lunü	10 fr.
Pe șese lunü	20 fr.
Pe unü anü	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecä.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anü	2 fl. —
Pe șese lunü	1 fl. —
Pe trei lunü	50 cr.

Pentru România și străinätate:

Pe anü	8 franci.
Pe șese lunü	4 franci.
Pe trei lunü	2 franci.

Abonamentele se facü mai ușorü și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vorü abona din nou, së binevoiescä a scrie adresa lămuritü și a aräta și poșta ultimä.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersulü trenurilorü

pe liniile orientale ale cäii ferate de statü r. u. valabilü din 1 Octomvrie 1889.

Budapesta—Predealü				Predealü—Budapesta				B.-Pesta—Aradü—Teluș				Teluș—Aradü—B.-Pesta				Copșa-micä—Sibiu			
Trenü accelerați.	Trenü accelerați.	Trenü omni-bus	Tren de pers. sone	Trenü accelerați.	Trenü omni-bus	Trenü accelerați.	Tren de pers. sone	Trenü omni-bus	Trenü de pers.	Trenü de pers.	Trenü mixt	Trenü de pers.	Trenü mixt	Copșa-micä					
Viena	3.40	8.—	8.—	Bucureșci	7.35			Viena	11.—	3.40	Teluș	11.24	3.—	1.42	Copșa-micä	2.05	4.35		
Budapesta	9.20	2.—	3.10	Predealü	12.50			Budapesta	7.40	9.30	Alba-Iulia	11.59	3.34	2.23	Seica mare	2.38	5.05		
Szolnok	11.18	4.05	7.22	Timișü	1.19			Szolnok	10.42	12.38	Vințulu de josü	12.30	4.10		Lönneshü	3.22	5.46		
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	Brașovü	1.55			P. Ladány	3.53	5.36	Sibotä	1.01	4.43		Ocna	3.46	6.17		
Oradea-mare	2.22	7.01	8.46	Feldiöra	2.15	4.54	7.07	Oradea-mare	2.17	4.29	Orăștia	1.32	5.13	Sibiu—Copșa-micä					
Várad-Velencezö	2.30	7.11	9.18	Apața	2.47	5.37	7.44	Várad-Velencezö	2.37	4.41	Simeria (Piski)	2.03	5.47	Sibiu	9.10	9.50			
Fugyi-Vásárheli			9.27	Ágostonfalva		6.15	8.09	Fugyi-Vásárheli	3.37	5.05	Deva	2.52	6.27	Ocna	9.37	10.14			
Mező-Telegd	3.—	7.41	10.21	Homorodü	3.56	7.31	8.29	Mező-Telegd	4.05	5.17	Branicea	3.23	6.54	Lönneshü	10.05	10.40			
Rév	3.31	8.16	11.38	Haștaläu		9.09	9.07	Rév	5.38	7.14	Ilia	3.55	7.20	Seica mare	10.40	11.10			
Bratca			12.16	Sighișöra	5.28	9.33	10.34	Bratca	6.05	7.46	Gurasada	4.08	7.32	Copșa-micä	11.09	11.35			
Bucia			12.54	Elisabetopolé	5.57	10.02	11.09	Bucia	6.23	7.57	Zamü	4.44	8.03	Cucerdea—Oșorheiu					
Cincia	4.24	9.05	1.57	Mediasü	6.19	11.04	12.19	Cincia	7.20	8.42	Soborșinü	5.30	8.38	Cucerdea	3.05	10.20			
Huedin	4.52	9.35	3.11	Copșa micä		11.24	12.19	Huedin	8.26	9.39	Bérszava	6.27	9.27	Cheța	3.35	10.50			
Stana			3.40	Micäsasa		11.39	11.59	Stana	8.47	9.55	Conopü	6.47	9.46	Ludoșü	3.51	11.11			
Aghirș			4.15	Blașiü	7.09	12.30	12.15	Aghirș	9.11	10.13	Radna-Lipova	7.28	10.20	M.-Bogata	4.06	11.20			
Ghirbäu			4.36	Cräciunelü		12.45	12.43	Ghirbäu	9.42	10.37	Paulișü	7.43	10.34	Iernurä	4.43	11.57			
Nätesei	5.49		4.58	Teiușü	7.42	1.13	12.55	Nätesei	9.59	10.53	Glogovaț	7.59	10.50	Sânpanü	4.58	12.12			
	6.02	10.35	5.26	Aiudü	8.05	2.28	1.07		11.—	11.39	Aradü	8.42	11.30	Mirașteu	5.21	12.36			
	6.14	11.23		Vințulu de susü		2.48	2.11		11.29	12.01	Szolnok	9.20	12.05	Oșorheiu	5.40	12.55			
Apahida	7.28	12.44		Cucerdea	8.32	3.14	2.33	Apahida	12.02	12.29	Budapesta	2.22	5.10	Reghinulü säscü	7.35	7.—			
Ghirș	7.52	1.27		Ghirșü	9.—	4.01	2.40	Ghirș	8.55	12.19	Viena	6.—	8.15	Reghinulü säscü—					
Cucerdea		1.34		Apahida	10.21	5.28	2.46	Cucerdea	9.54	1.06	1.24		6.05	Oșorheiu—Cucerdea					
Uiöra		1.42		Clușiu	10.41	5.56	3.27	Uiöra						Reghinulü säscü—					
Vințulu de susü	8.21	2.07		Nädășein		6.45	4.47	Vințulu de susü						Oșorheiu	6.45	12.15			
Aiud	8.38	2.26		Ghirbäu		7.06	5.08	Aiud						Mirașten	7.05	12.35			
Teiușü		3.11		Stana		7.22	6.11	Teiușü						Sânpanü	7.28	12.58			
Cräciunelü	9.18	3.24		B. Huedin	11.54	8.24	6.43	Cräciunelü						M. Bogata	7.50	1.19			
Blașiü		3.54		Cincia	12.24	9.04	7.12	Blașiü						Ludoșü	8.23	1.49			
Micäsasa		4.09		Bucia		9.20	12.50	Micäsasa						Cheța	8.31	2.02			
Copșa micä	10.08	4.39		Bratca		9.37	1.19	Copșa micä						Cucerdea	9.12	2.18			
Mediasü	10.32	5. 1		Rév	1.03	9.55	2.—	Mediasü							9.44	2.46			
Elisabetopolé	11.07	5. 45		Mező-Telegd	1.29	10.20	3.04	Elisabetopolé											
Sighișöra		6.12		Fugyi-Vásárheli		10.47	3.36	Sighișöra											
Haștaläu	12.31	7.32		Várad-Velencezö		10.57	3.52	Haștaläu											
Homorodü		8.17		Oradea-mare		1.54	11.04	Homorodü											
Ágostonfalva		8.37		P. Ladány		3.20	1.19	Ágostonfalva											
Apața	1.20	9.06		Szolnok		5.—	3.31	Apața											
Feldiöra		9.45		Budapesta		7.15	6.30	Feldiöra											
Brașovü	2.14			Viena		1.40	1.40	Brașovü											
Timișü	3.17							Timișü											
Predealü	3.40							Predealü											
Bucureșci	9.30							Bucureșci											

Nota: Numerii incuadrați cu linii gröse insemnăzä örele de nöpte.